

penjall m. Bros de pell, etc.
que penja durant una opera-
ció quirúrgica

penjament m. Acció d'
exp. cosa que es penja o impu-
| Dir penjaments d'algu, mal.



penjant adj. Que penja. || m.
Pendent molt pronunciat d'una roca,
d'un roquer submarí.

penjar v. tr. i intr.

No a part

tr. Aguantar (alguna cosa) per la
seua part superior sense res que
la sostingui per sota. Penjar un
llum en un clau. Slangonistes
penjades amb claus a les bigues.
Penjar domans als balcons. Pen-
jar un mirall a la paret | pron.
S'ha penjat amb una mà a la
branca. | fig. Imputar a algu

⇒ Penjar-se al coll d'algu
per abraçarlo | Penjar-se
en
amb algu, no separar-se'n